

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

In illud Ioannis, Iam die festo mediante. Sermo LXXXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

executor strenuus perquirebat. Certè prophetia magis, quam cunctatio fuit. Nam cur talia peteret, nisi à Domino ad indicium resurrectionis suæ seruata sola vulnera prophetali spiritu cognouisset? Denique sponte præstitit cæteris, quod iste tardius implorat. *Venit, inquit, Iesus, & stetit in medio, & ostendit eis manus & latus.* Nam qui ingressus fuerat clausis ostiis; & merito à discipulis spiritus esse putabatur: non aliter ipsum se, nisi ipsa corporis passione, ipsis vulnere- rum notis, taliter dubitantibus, poterant approbare. *Denique venit & dicit Thomæ: Inser digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum, & noli esse incredulus, sed fidelis.* Ut effundant toto orbe, iterum te aperiente, hæc vulnera fidem, quæ aquam in lauacrum, sanguinem in omniū precium iam fuderunt. *Respondit Thomas & dixit: Dominus meus & Deus meus.* Veniant & audiant hæretici: & sicut dixit Dominus, non sint increduli, sed fideles: Ecce non solum corpus humanum, sed per pœnalis corporis passiones; Deum & Dominum esse Christum, Thoma vociferante, manifestant. Et verè Deus est, qui viuit ex morte, resurgit ex vulnere: qui talia & tanta cum suscepit, viuit & regnat Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

In illud Ioannis, Iam die festo mediante.

Sermo LXXXV.

ET si aliquavidetur occulta sui profūditate mysterij, nulla tamen est Ecclesiastici cultus infructuosa solennitas, diuina festiuitas non pro nostris est voluntatibus consecranda, sed pro suis est percolenda virtutibus: Christianus animus quæ sunt traditione Patrum, & ipsis roborata temporibus, nescit in desperationem deducere, sed venerari

ea

ea toto desiderat deuotionis eloquio. *Iam die festo, ait, mediante, ascendit Dominus in templum.* Quod templum? Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in vobis? Ascendit hodie Dominus nostri pectoris in templum, qui tam clementer nostri corporis descendit in formam: quod autem ascensus Dei fit in humani cordis excelso: beatus Propheta *Psal. 85.* asserit, cum decantat, Beatus vir cuius est auxilium abs te Domine, ascensus tui in corde eius. *Iam die festo mediante, ascendit Dominus in templum.* Merito die festo mediante ascendit Dominus in templum, quia nobis erat perfectum diem festum præstaturus è cælo: quicquid sublime, quicquid ad cælum tendens in cordibus habebatur humanis, vsque ad infernum Dominicæ pondus incuruauerat passionis. Id namque est, quod Christus quadraginta diebus residet & remoratur in terris: & si dici fas est, patris occursum differt, patris suspendit amplexum, donec totum se releuet, & reformet suæ ascensionis in gloriam. In cuius ergo templo hic non ascenderit Christus, cælum non ascendet ille cum Christo. *Ascendit in templum, & docebat, & mirabantur Iudæi, dicentes, Quomodo hic literas scit, cum non didicerit?* Bene mirantur Christum, quod non didicerit scire, quando ipsi probantur, quæ didicerint & doceant, legis præcepta nescire: dicente Domino: Tu es Doctor in Israël, & hæc ignoras? Mirantur Iudæi iam rebelles, nolunt credere: mirari norunt; detrectant sapere, nescire possunt. *Mirabantur Iudæi, dicentes, Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit?* Quid Virgo peperit derogas, non miraris: quod Deus nostro sentitur & operatur in corpore abrogas, non fateris: quod cæcus videt, surdus audit, claudus currit, surgit mortuus, & tota Christus arcana Dei loquitur, non miraris? hoc solum quod sciat

1. Cor. 3.

Psal. 85.

Act. 1.

Ioan. 3.

sciat cùm non didicerit, hoc miraris? Hic est ipse qui non didicit literas, sed donauit: hic est qui sensum condidit per quem literæ finguntur: Peritus legis, auctor omnium cur literas non didicerit, admiratur? Deus utique adest origo cunctorum, qui facit esse quod non fuit: cùm non didicerit, docet. *Deesse videntur non pauca.*

*De annunciatione & conceptione diuini Ioannis Baptista,
Sermo LXXXVI.*

MVndanus sermo, vt humano profertur ex sensu, humanis seruit & obsecundat ingeniis: Diuinus verò sermo in potestate dantis est, non dicentis. Audistis quemadmodum Zacharias ille summi sacerdotij splendor dum exorat, obmutuit: tacuit pater vocis, Ego, inquit, vox clamantis in deserto, genitor clamoris obmutuit: & egressus silentium retulit, qui responsa relaturus intrauerat. Videtis ergo, quia silentium meum quod antea contristauit vos, venit de antiquo pontificali vsu non de nouitatis incurso. Ille vbi sensit linguæ suæ vincula sui ianuam clausisse sermonis, imperauit nutu, ne quis causas taciturnitatis inquireret, quia cœleste mysterium dicere non didicerat, qui didicerat scire: sed hoc ad tempus, quia sacerdotis differtur sermo, non aufertur: reconditur, non negatur: mysterio suspenditur, non fugatur: denique Zacharias ipse quòd tacer, non est pœna, sed signum: non est terrena debilitas, sed cœleste secretum: Deus qui loqui dat, tacere facit: & imperat silentium, qui inserit verbum: dominatur diuinus sermo, non seruit, quia Deus verbum: & ideo non cum iubetur, loquitur, sed cùm iubet: non cùm exigitur, sed cùm donat: non cùm cogitur, sed cùm

Ioan. I.